

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 16 septembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2015, declarat de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului

Crîșmari Vasile Ștefan, născut la 02 ianuarie 1987, originar și domiciliat în s.Răzeni, r-nul Ialoveni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 16.03.2015 - 16.09.2015
2. Instanța de apel: 15.10.2015 - 11.12.2015
3. Instanța de recurs: 04.03.2016 - 06.04.2016

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 16 septembrie 2015, Crîșmari Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cercel Gheorghe, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței instanța a constatat că Crîșmari Vasile, la 18 decembrie 2014, aproximativ la ora 21.00, aflîndu-se în preajma magazinului „Dumapasai” din s.Răzeni, r-nul Ialoveni, sub pretextul unui conflict avut anterior, s-a apropiat de cet.Platon Selivan, care servea bere în preajma magazinului și, avînd drept scop încălcarea grosolană a ordinii publice, manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără motive întemeiate, i-a aplicat lui Platon Selivan o lovitură cu pumnul în regiunea ochiului stîng, de la care acesta a căzut la pămînt. Ulterior, Crîșmari Vasile, continuîndu-și acțiunile sale criminale, i-a aplicat lui Platon Selivan cîteva lovituri cu picioarele în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legal nr.3339/D din 12 ianuarie 2015, hemoragie în sclera ochiului stîng, excoriație la nivelul piramidei nazale, care se califică drept vătămare corporală neînsemnată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul V.Caracuian în numele inculpatului V.Crîșmari, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea soluției, avocatul V.Caracuian a invocat că: - sentința de condamnare este neîntemeiată la adoptarea căreia instanța nu a luat în considerație faptul că inițiator al conflictului a fost partea vătămată, care era în stare de ebrietate; - în acțiunile inculpatului lipsesc motivele huliganice, acțiunile acestuia limitîndu-se doar la faptul că l-a împrîncit pe S.Platon, care fiind în stare de ebrietate s-a împiedicat și a căzut jos, ulterior avînd un alt

conflict cu o altă persoană, care i-a aplicat mai multe lovituri, fapt ce reiese din materialele cauzei; - inculpatul nu a avut intenția de a încălca grosolan ordinea publică și comportamentul lui nu a dat dovadă de o obrăznicie deosebită și deci, nu poate fi vorba decât de un huliganism nu prea grav; - atât în cadrul urmăririi penale, cât și a cercetării judecătorești nu au fost administrate suficiente probe pentru a demonstra vinovăția lui V.Crîșmari în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, fapta comisă de acesta nu este o faptă penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de avocatul V.Caracuian în numele inculpatului V.Crîșmari, ca nefondat.

Instanța de apel a indicat că prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite o încadrare juridică corectă.

În acest sens, instanța de apel a reținut că în acțiunile inculpatului V.Crîșmari se regăsește în totalitate latura obiectivă a infracțiunii de huliganism, realizîndu-se prin faptul că inculpatul, aflîndu-se în prejma magazinului „Dumapasai”, care este loc public, încălcînd grosolan ordinea publică, manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără motive întemeiate, a aplicat lovituri părții vătămate S.Platon cu pumnii și picioarele, în rezultatul cărora a cauzat ultimului vătămare corporală neînsemnată.

Consecvent, potrivit materialului probator, examinat în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a ajuns la concluzia că inculpatul a săvîrșit infracțiunea de huliganism, realizînd atât acțiunea principală manifestată prin acțiunile intenționate care încălcă grosolan ordinea publică, cât și acțiunea adiacentă - aplicarea violenței asupra persoanei, condiție obligatorie pentru calificarea acțiunilor inculpatului V.Crîșmari în infracțiunea de huliganism, prevăzută la art.287 alin.(1) Cod penal.

La fel, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a individualizat pedeapsa, în temeiul art.7 și 75 Cod penal și corect a aplicat pedeapsa sub formă de amendă, apreciată drept echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținînd cont de gradul de pericol social al infracțiunii, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, de comportamentul acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul T.Lepădatu în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului V.Crîșmari, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal; - instanțele urmau să delimiteze huliganismul de alte infracțiuni în dependență de sensul și orientarea intenției făptuitorului, de motivele, scopurile și circumstanțele acțiunilor săvîrșite de el; - deși, din materialele cauzei rezultă că incidentul între inculpat și partea vătămată S.Platon, s-a produs într-un loc public, totuși, în ședința de judecată nu a fost prezentată și examinată nici o probă, care ar confirma că inculpatul a urmărit scopul tulburării ordinii publice în mod grosolan și demonstrativ; - procurorul nu a prezentat probe, precum că inculpatul a săvîrșit acțiunile imputate în prezența martorilor oculari și în așa fel, acțiunile respective nu puteau să deranjeze alte persoane; - organul de urmărire penală nu a stabilit dacă inculpatul a săvîrșit acțiuni care pot fi calificate drept încălcări grosolane și evidente a ordinii publice.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin

care a solicitat declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, considerînd că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii de huliganism, prevăzută la art.287 alin.(1) Cod penal, solicitînd ca acesta să fie achitat.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui V.Crîșmari în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Concluziile instanțelor judecătorești contestate sînt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cum sînt declarațiile însăși ale inculpatului, a părții vătămate S.Platon, plîngerea acestuia din 20.12.2014, procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 26.12.2014, raportul de expertiză medico-legal nr.3339/D din 12.01.2015, conform căruia la partea vătămată s-a depistat hemoragie în sclera ochiului stîng, excoriație la nivelul piramidei nazale, care se califică drept vătămare corporală neînsemnată.

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine săvîrșirea de către inculpat a faptei imputate, care întrunește elementele infracțiunii de huliganism, adică atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a acestei infracțiuni, deoarece acesta, fiind în loc public, prin acțiunile sale intenționate a încălcat grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără motive întemeiate, a aplicat lovituri părții vătămate, cu pumnul și piciorul, în rezultatul cărora i-a cauzat vătămare corporală neînsemnată.

Colegiul penal, în contextul invocat de avocatul T.Lepădatu în cererea de recurs, reiterează alegațiile instanțelor de fond, potrivit cărora, prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică se înțelege fapta săvîrșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Astfel, potrivit art.131 lit.a) Cod penal, prin faptă săvîrșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvîrșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Consecvent, comiterea infracțiunii de huliganism într-un loc public nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism, fie că actele huliganice sînt săvîrșite în prezența unor persoane, fie că rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane, or, infracțiunea de huliganism poate fi săvîrșită, inclusiv, în locuri care nu au, neapărat, caracter public, cum ar fi: apartamente, sedii, terenuri private, mijloace de transport personal, etc și prin urmare,

argumentul avocatului întru achitarea inculpatului nu poate fi acceptat de instanță, legea penală stabilind clar semnele componenței infracțiunii de huliganism, iar semnele faptei săvârșite de inculpat încadrându-se perfect în acestea.

În speță, cert s-a constatat că V.Crișmari i-a aplicat părții vătămate lovituri cu pumnul și piciorul, cauzându-i vătămare corporală neînsemnată, aflându-se în preajma magazinului „Dumapasai” din s.Răzeni r-nul Ialoveni, locație care, reieșind din prevederile legii penale, este considerat loc public.

Astfel, din conținutul hotărârilor recurate, rezultă că instanțele de fond corect au constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Concomitent, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

La aplicarea pedepsei instanțele de fond just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.61, 75 Cod penal.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Crișmari Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui Crișmari Vasile, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 27 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu